

İçindekiler

I. CİLT

Önsöz 9

1. NERMİN ABADAN UNAT'A ARMAĞAN

ESER KÖKER

Eflatun Kadifeden Küçük Bir Fil 17

SERPİL SANCAR

Nermin Abadan Unat'la Söyleşi 25

NERMİN ABADAN UNAT'IN KADIN ÇALIŞMALARINA KATKISI

Nermin Abadan Unat (Suley) 33

2. TÜRKİYE'DE KADIN ÇALIŞMALARININ YAKIN GEÇMİŞİNE BAKMAK

DENİZ KANDİYOTİ

Türkiye'de Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları:
Gelecek İçin Geçmişe Bakış 41

SERPİL SANCAR

Türkiye'de Kadın Hareketinin Politığı:
Tarihsel Bağlam, Politik Gündem ve Özgünlükler 61

3. KADIN EMEĞİNİN BİÇİMLERİ, SORUNLARI

YILDIZ ECEVİT

Türkiye'de Kadın Emegi Konulu Çalışmaların
Feminist Tarihçesi 121

GÜLAY TOKSÖZ — ÇAĞLA ÜNLÜTÜRK ULUTAŞ	
Göç Kadınlaşıyor mu? Türkiye'ye Yönelen Düzensiz Göçe İlişkin Yazına Toplumsal Cinsiyet ve Etnisite Temelinde Bakış	167
SEMA ERDER	
Zor Ziyaret: Nataşa mı? Döviz Getiren Bavul mu? Eski Doğu Bloku Ülkelerinden Gelen Kadınların Emek Piyasasına Girişi	191
AYŞE GÜNDÜZ HOŞGÖR	
Kalkınma ve Kırsal Kadının Değişen Toplumsal Konumu: Türkiye Deneyimi Üzerinden Karadeniz Bölgesindeki İki Vaka'nın Analizi	219
EMEL MEMİŞ — ÖZGE ÖZAY	
Eviçi Uğraşlardan İktisatta Karşılıksız Emeğe: Türkiye Üzerine Yapılan Çalışmalara İlişkin Bir Değerlendirme	249
4. KÜRESELLİK, KAMUSALLIK VE MEKÂNDANIN CİNSİYET	
FERİDE ACAR — YAKIN ERTÜRK	
Kadınların İnsan Hakları: Uluslararası Standartlar, Kazanımlar, Sorunlar	281
MERYEM KORAY	
Küreselleşen Eşitlik Politikalarına Karşı Küreselleşen Kapitalizm: "Sol-Feminist" Bir Eleştirisi	305
AYTEN ALKAN	
Şehircilik Çalışmalarının Zayıf Halkası: Cinsiyet	343
OYA ÇİTÇİ	
1979'dan 2010'a Neoliberal Dönemde Kadın Memurlar	415
5. KADINLARIN YAŞAMÖYKÜLERİ VE TARİH YAZILIRKEN...	
AYŞE DURAKBAŞA	
Türk Modernleşmesinin Kamusal Alanı ve "Kadın Yurttaş"	461
BELKİS KÜMBETOĞLU	
Feminist Yöntem ve Kadın Çalışmalarına İlişkin Bazı Sorular, Sorunlar	475

SERPİL ÇAKIR		
Feminist Tarih Yazımı:		
Tarihin Kadınlar İçin, Kadınlar Tarafından Yeniden İnşası		505
FUNDA ŞENOL CANTEK — ELİF EKİN AKŞİT		
Kadınların Kuşaklar ve Sınıflar Arası Bilgi Aktarımları		535
PINAR MELİS YELSALI PARMAKSIZ		
Kadınların Belleği:		
Hatırlama, Anlatı, Deneyim ve Toplumsal Cinsiyet		571

II. CİLT

6. YAZIN, MEDYA VE SANATIN CİNSİYETİ

ÇİLER DURSUN		
Türkiye'de 1975-2010 Arasında Haber, Habercilik ve Gazetecilik Çalışmalarında Kadın Sorunlarına Bakış ve Feminist Yaklaşımlar		603
MİNE GENÇEL BEK		
Ataerkillik, Piyasa ve Mesleki Değerler:		
Medyada Aile İç Şiddetin Temsili ve Üretim Pratikleri		649
S. RUKEN ÖZTÜRK		
Türkiye Sinema Literatüründen Kadınlara Bakmak		679
GÜZİN YAMANER		
Cumhuriyet Dönemi Tiyatrosunun Yarattığı Cinsiyetçi İmgelem		701
ASLI GÜNEŞ		
Aşk'ın Ekonomi Politikası: Popüler Aşk Romanları		731

7. KİMLİK, İNANÇ VE BEDEN POLİTİKALARI

ÖZGEN DİLAN BOZGAN		
Kürt Kadın Hareketi Üzerine Bir Değerlendirme		757

ZEHRA YILMAZ		
Küresel İslam Hareketinde Kadının Yeni Temsil Biçimleri: Türkiye Örneği		801
ELİFHAN KÖSE		
Dindar Kadınlığın Kurulumunda Tesettür: Beden, Yazın ve Özneleşme		823
BERNA ARDA		
Tıbbın Cinsiyeti ve Biyoetik Açısından Kadın		849
HÜLYA DURUDOĞAN		
Namusun İlmîği		871
8. HUKUKUN GETİRDİĞİ KAZANIMLAR		
GÜLRİZ UYGUR		
2006/17 Sayılı Başbakanlık Genelgesi Işığında Kadına Yönelik Şiddeti Önlemeye Yönelik Devletin Ödevi: Değişen Devlet Anlayışı mı?		883
F. İREM ÇAĞLAR		
Türk Hukuk Mevzuatı Çerçevesinde Annelik		915
SEVGİ USTA		
"Koca, Birliğin Revidir" Hükmünden "Edinilmiş Mal Rejimi"ne: Evli Kadının Hukuki Durumu		943
Katkıda Bulunanlar		985
Dizin		997

Önsöz

Türkiye’de 1970’lerin sonundan bu yana kadın çalışmalarının akademik alanda görünür hale gelmesinin üstünden en azından otuz yıl geçti. Bu otuz yılın, yeterince uzun ya da yerleşik bir akademik gelenek oluşturmak için çok kısa bir süreç olduğu söylenebilir. Bugünden geçmişe baktığımızda kaç arpa boyu yol aldığımızı düşünmek, göremediklerimizi görmek, sezemediklerimizi fark etmek, kendimizi sorgulamak, bir durum saptaması yapmak ve bir bilanço çıkarmak için otuz yıl uygun bir dönem olmalı.

Bugünden geçmişe baktığımızda, kadın çalışmalarının akademik alanda ilk kurumsallaşma döneminin artık geride kaldığını söyleyebiliriz. Bu süreç içinde kadın çalışmaları (KÇ) alanında birkaç merkez üniversitede (İstanbul, Ankara, ODTÜ) yüksek lisans programları açıldı (bugün hâlâ KÇ programlarının sayısının artmadığını görüyoruz) ve başka disiplinlere bağlı lisans, yüksek lisans (YL) ve doktora programlarında kadın konulu dersler verilmeye başlandı. Kadın çalışmaları alanında YL eğitimi, üniversitelerin sosyal bilimler enstitülerine bağlı disiplinler arası KÇ anabilim dalları kurulması sayesinde gerçekleşti. Anabilim dalı ve YL programı gelişimini desteklemek ve eşgüdüm sağlamak üzere kadın sorunları araştırma ve uygulama merkezleriyse sadece Ankara ve İstanbul Üniversitesi’nde kuruldu. Yine bu dönemde kadın çalışmaları YÖK doçentlik başvuru alanları arasında sayılmaya başlandı ve bu sayede KÇ, akademik disiplinler arasına resmen kabul edilmiş oldu.¹ Yakın dönemde ise Ankara Üniversitesi KÇ Anabilim Dalı Türkiye’de ilk kadın ve toplumsal cinsiyet çalışmaları doktora programını başlattı (2011-12 eğitim öğretim döneminde). Bununla aynı zamanda Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümünde Türkiye’de bir fakülte/bölüm altında (lisans düzeyinde) kurulmuş ilk anabilim dalı olan Kadın ve Toplumsal Cinsiyet Anabilim Dalı, YÖK’ten onay alarak çalışmalara başladı.

Yakın gelecekte KÇ akademik dünyada sadece yüzü dünyaya dönük birkaç merkez üniversitede, birkaç “feminist” kadın akademisyenin kişisel ilgi alanı olarak mı kalacak? Acaba “cinsiyet” analizleri bütün sosyal bilim alanlarını yatay

1 Bu gelişmelerin tarihçesi ve bir değerlendirmesi için bkz. Sancar, S. (2003), “Üniversitede Feminizm? Bağlam, Gündem ve Olanaklar,” *Toplum ve Bilim*, Güz, s. 97.

kesen, bu nedenle bütün sosyal bilimcilerin bilmesi gereken, toplumsal analizin olmazsa olmaz bir bileşeni haline gelebilecek mi? Bunu bugünden öngörmek çok kolay değil. Bu elbette üniversitelerde kadın çalışmaları alanındaki yeni kuşak feminist akademisyenlerin nasıl bir akademik gelecek oluşturacaklarına çok bağlı. Bunu gerçekleştirebilmeye giden yolun ilk adımları da Türkiye’de KÇ’nin geleceğini şekillendirebilmek için bugüne kadar yapılanların bir muhasebesini yapabilmekten geçiyor.

Bu derleme kitap, KÇ alanında yapılanları ve yapılamayanları sorgulayan eleştirel bakış için bir adım atmaya amaçlıyor. Bu kitapta yazısını okuyacağınız 35 kadın akademisyen düşüncelerini ve değerlendirmelerini bu amaçla kâğıda döktü. Kitaptaki yazarların çoğunu daha önce KÇ alanındaki öncü araştırmaları ve yayınları ile tanıyoruz. Ancak kadın çalışmaları alanında henüz yeni ama o ölçüde önemli genç feminist akademisyenler de bu derlemeye katıldılar. Aslında kadın çalışmaları alanının bir bu kadar daha sayıdaki araştırmacısı bu derlemeye katkıda bulunmayı arzuladı; destek verdi. Ne yazık ki kısa sürede yayıma hazırlamayı hedeflediğimiz için birçok katkı bu derlemenin dışında kaldı. Bu nedenle kitap, herkesi, her konuyu içeren bir çalışma olarak kabul edilmemeli.

Bu ortak çabayı mümkün kılan arzu ve enerji ise Türkiye’de öncü feminist kadın akademisyenler kuşağının sembol ismi Nermin Abadan Unar’ın, Eylül 2011’de kutlayacağımız 90. yaş gününe bir armağan olarak bu derlemeyi hazırlama isteğimizden çıktı. Bu kutlama arzusuna burada yazısı olan ya da yazmak isteyip çeşitli nedenlerle yazamayan çok sayıda feminist akademisyen ortak oldu. Nermin Abadan Unar’ın kendi kuşağının aydınlanmacı ufkunu ve “kendini kendi aklıyla yeniden yaratan kadınlar kuşağı”nın en önemli temsilcilerinden olduğunu hepimiz biliyoruz. Enerjisi, desteği ve sevgisi hâlâ bizimle; her kadın konulu toplantıda, kongrede yanı başımızda ve bizim yaptıklarımızın gelecekteki sonuçlarını düşünerek öngörülerini, eleştirilerini ve deneyimlerini bizimle paylaşmaya devam ediyor. Nermin Abadan Unar’ın kadın çalışmaları alanına olan akademik bağlılığı ve inancı gelip geçici modalara göre değişmedi ve yaklaşık elli yıldır aynı heyecanla devam ediyor. Bu kitabı bu yıl 90 yaşına gelen ve kadın çalışmaları alanında hâlâ hepimizden daha enerjik ve inançlı olan Prof. Nermin Abadan Unar’a armağan etmekten burada yazan kadınlar olarak çok mutluyuz.

Türkiye’de kadın çalışmaları alanını gözden geçiren birçok değerlendirmenin yer aldığı bu derlemedeki yazılar, son otuz yılda kadın çalışmaları alanının temalarını, bakış açılarını, yapılmış çalışma ve araştırmaları, yazarları ve görüşleri tartışıyor. Yazıların ortaya koyduğu literatüre göz atarak yapılmış olan çalışmaların temalarına, öne çıkan araştırma alanlarına baktığımızda feminist tarih çalışmaları ve kadın araştırmalarında metodoloji sorunlarından tıp etiğinde kadın tartışmalarına kadar geniş bir yelpazede çok farklı konu ve ilgi alanlarının ortaya çıktığını görüyoruz.

Kadın çalışmaları alanının akademiye girişinin en önemli sonuçlarından birisi şüphesiz ki Türkiye tarihinin, kadınların deneyimlerini, topluma katkılarını görünür kulan bir açıdan yeniden yazılmasını sağlayan feminist tarih çalışmaları olmuştur. Bu çalışmalar sayesinde yakın tarihimizi kadınların deneyimlerini de içerecek biçimde yeniden yazmaya-yorumlamaya başladık. Tarih çalışmalarına eşlik eden kadın yaşamöyküleri, kadın biyografileri /otobiyografileri, sözlü tarih ve bellek çalışmaları da bu “aydınlanma”ya önemli katkılarda bulundular. Öte yandan kadın emeğinin farklı biçimlerini (eviçi, esnek, ücretli, göçmen, seks işçisi, vb) araştıran çalışmaların da—bu derlemede yetkin örneklerini gördüğümüz üzere—bu “aydınlanma”ya katkıda bulunan bir diğer önemli alan olduğu söylenebilir. Kadın çalışmaları alanının olmazsa olmaz konusu elbette ki hukuki hakların ve kadınların insan haklarını koruma mekanizmalarının ulusal ve uluslararası durumuyla ve nasıl geliştirilip korunabileceğiyle ilgili çalışmalar oldu. Bu önemli alanlar/konular listelemesine unutulmadan eklenmesi gereken şey edebiyat, medya ve sanatta cinsiyetçilik üzerine yapılan araştırmalardır. Az sayıda ama çok önemli analizler içeren kent, mekân ve beden üzerine yapılan çalışmaları da mutlaka öne çıkarmamız gerekir. Ancak kırsal kalkınma, kapitalleşme ve modernleşmenin kırsalda yaşayan kadınların yaşamına yönelik etkisi üzerine—yetkin bir örneğini bu derlemede gördüğümüz—çalışmaların sayısı ise ne yazık ki hâlâ birkaç adeti geçmiyor.

Öte yandan kadın çalışmalarının akademiye başarısının arkasındaki sessiz aktör olan kadın hareketinin Türkiye’deki gelişim dinamikleri ise üzerinde en çok konuşulan ama en az analiz edilip eleştirilen konulardan biri oldu. Buna paralel olarak Kürt kadın hareketinin ve İslami kadın hareketinin gelişimi de çok konuşulan ama az analiz edilen konuların arasında kaldı. Bu nedenle bu derlemede bu konularda yazıların yer alması özellikle önemli oldu. Öte yandan Ermeni ve diğer gayri Müslim nüfustan kadınların feminizme ilgisi ve bu ilginin tarihsel geçmişi yeni yeni gün yüzüne çıkarken, ne yazık ki derlemeye bu alandaki bir çalışmayı katmak için yeterince başarılı olmadık.

Türkiye’de KÇ’nin kadın örgütlerinin gündemine paralel olarak yakın zamanlarda giderek artan bir ilgi duyduğu araştırma konusu ise kadınlara yönelik şiddetin nitel ve nicel analizi oldu. Kadınlara yönelik şiddetin görünür kılınıp önlenmesinin hukuki yönü olduğu kadar; şiddete karşı kamu kurumlarının ve politikalarının oluşturulması, kamu kurumlarının bakış açısına feminist ilkelerin dahil edilmesi, kamuoyunda farkındalık yaratma, şiddete karşı kadın örgütlerinin güçlendirilmesi gibi çok farklı boyutuyla ilgili çalışmalar ortaya çıktı. Akademiye KÇ’nin, kadına yönelik şiddetin hem nitel hem nicel boyutlarıyla ortaya çıkarılmasında önemli bir payı olduğunu söyleyebiliriz.

Derlemede yer alan yazıların içeriklerine ve işaret ettikleri meselelere baktığımızda; kadın çalışmaları alanının bugüne kadarki temel paradigmasının,

kadınların dışlanması, ayrımcılığa ve şiddete maruz kalmasını odağına alan “kadın sorunları” yaklaşımı olduğunu ve “kadın sorunları”nı tanımlamak ve bunlara çözümler önermeyi amaçladığını görürüz. Bu “kadın sorunları” yaklaşımı bugün yavaş yavaş terk ediliyor; ama meyvelerini de zaten bugün için yeterince sunduğunu söyleyebiliriz. Bu yaklaşım, erkek egemenliğinin kadınların yaşamında yarattığı sorunları—örneğin eksik siyasal katılımı, kadına yönelik şiddet, sosyal güvenlik, eğitim ve istihdam eksikliklerini—saptayan ve bunlara karşı çözüm yolları geliştiren *cinsiyet eşitsizliğini açığa çıkarma analizleri* olarak gelişti ve sonuçta elimizde Türkiye’de kadın sorunlarının türleri, alanları ve çözüm yolları hakkında yeterli veri, rapor, bilgi ve politika önerisi oldu.

Bu yaklaşımın Türkiye’de KÇ eğitim ve araştırmalarına egemen olması, “modernleşmeci” bir ideolojik-kuramsal çerçevenin perde arkasındaki meşrulaştırıcı gücüne dayanmıştı. Bugün artık bu “Türk modernleşmesi” bakışının ciddi olarak eleştirildiğini ve yeni arayışların ortaya çıktığını biliyoruz. Bu dönüşüme paralel olarak KÇ alanında ortaya çıkan dönüşümü “Kemalist kadın hakları” anlayışının “otoriter modernleşmeci” yanlarının terk edilmesi olarak tanımlayabiliriz. Bu “otoriter modernleşmeci” paradigma, “kadın hakları”nı savunma iddiasına sahip olan kadınların kendileri için değil, eğitimsiz, güçsüz olan kadınların ezildiğini söyleyerek, onların sahip olduğu hakların bilincine varması için bu “öteki” kadınları bilinçlendirmek, eğitmek ve onlar adına haklar talep etmeye dayanır. Güçsüz kadınları “kurtarma” olarak tanımlanan “kadın sorunları” yaklaşımı, feminizmi bilinçli-bilinçsiz, diğer deyişle kurtulmuş-kurtarılmaması gereken kadınlar arasındaki bir ortaklık ve dayanışma olarak kavrayan “modernleşmeci-aydınlanmacı” anlayıştan kaynaklanıyordu. Bu anlayışın, kadınları doğulu-batılı, kentli-köylü, Türk-Kürt, zengin-yoksul gibi ırka, sınıfa ve bölgeselliğe dayalı ayrıştırma-ikincilleştirme stratejilerine ne kadar kolaylıkla eklenemediğini gösteren eleştirilere maruz kaldığını, yakın tarihlerde şahit olduğumuz tartışmalardan biliyoruz.

Bu gelişimlere paralel olarak altı çizilmesi gereken diğer bir olgu ise, geçen otuz yıla rağmen kadın çalışmalarının akademik alanda diğer akademik disiplinlerle eş düzeyde ilgi, saygınlık ve statüye henüz ulaşmamış olmasıdır. Ayrıca, kadın çalışmalarının akademiye girişinde kurucu rol oynamış olan feminist siyasi hareketin akademi ile bağının giderek kopmakta oluşu da bu saptamada öncelikli bir yer almalıdır. Yani akademideki feminizm hem yeterince sosyal bilimler alanına nüfus edememiştir hem de akademideki feminist kuram ve araştırmalar ile kadın hakları örgütleri/kadın hareketi giderek birbirinden uzaklaşmaktadır. Bu güçsüzlük ve kopuşların önümüzdeki dönemde en çok tartışılması gereken meseleler arasında yer alması gerektiği kanaatindeyim.

Türkiye’de 2010’lu yılların akademik yaşamında KÇ açısından ilk bakışta görülen; konusu “kadın” olmakla birlikte bakış açısı ve metodolojisi feminist

olmayan çok sayıda çalışmanın yayın, tebliğ ve tez biçiminde ortaya çıkışıdır. Az sayıda da olsa etkileyici ve dönüştürücü içeriğe sahip feminist çalışmanın yanı sıra sayıları hızla çoğalan, adında “kadın” sözü geçse de içeriği feminist olmayan—yani bastırılan, suskun, geride ve gizli kalmış kadın deneyimlerini açığa çıkartıp, kadınları özgürleştirici dönüşümlere olanak sağlamayan—çalışmaların nasıl bir etkide bulunacağını sorgulamalıyız. Akademide hızla çoğalan bu “kadın” konulu çalışmaların içeriğine baktığımızda kendi adıma iyimserliğin pek de mümkün olmadığını söyleyebilirim. Bu çalışmaların önemli bir kısmının, yeni kurulan üniversitelerin kadrolarına atanmak için gerekli akademik faaliyet puanların daha kolay toplanabilmesine yönelik olduğunu; kadın çalışmaları alanının “sahipsiz” ve “kolay” bir “akademik yayın faaliyet alanı” haline gelmeye başladığını söylemek abartılı değil. Akademinin içinde bulunduğu atama-yükselme-uluslararasılaşma dönemi (krizi?) özellikle kadın çalışmalarının “kolay geçiş” alanı haline getirilmesi tehlikesini besliyor ve önümüzdeki dönemde bu konuda yeni olumsuz gelişmelerle karşılaşma olasılığımız hiç de az değil.

Böyle bir derlemenin akademik feminizmin hızla yol aldığı ya da ihmal ettiği konuları ve alanları gözden geçirmeyi, birçok şeyi daha yakından görmeyi kolaylaştıracağı umundayız. Bu derlemedeki yazıların ışığında kadınların benliği ve diline işlemiş eril formların ve kadınların içselleştirilmiş tahakküm alışkanlıklarının daha çok gün yüzüne çıkabilmesi, bu çalışmanın amaçladığı katkı olacaktır. Bu konuda yapılmış feminist araştırmaların öncelikle kadınlarla ilgili nitel verilere ağırlık verirken, nitel araştırma yöntemine yeniden saygınlık kazandıran bir başarı yarattıklarını özellikle vurgulamak gerekir. Sözlü tarih çalışmaları, özyaşam öyküleri, derleme, söylem çözümlemeleri, bellek araştırmalarının nitel verilerle çalışarak ortaya çıkardığı feminist araştırma yönteminin güzel örnekleri giderek artan ölçüde kadınların görmezden gelinen deneyimlerini daha fazla görünüt, tartışılabilir ve yeniden kurgulanabilir hale getiriyor.

Aynı başarının kadınlarla ilgili nicel verilerin üretilmesi-derlenmesi alanında gerçekleştiğini söyleyemeyiz. 2000’li yıllarla birlikte toplumsal olguların ve özellikle siyasal tercih ve zihniyet dünyalarının anlaşılmasında giderek önemli görülen nicel veriler, piyasa araştırma şirketleri tarafından yapılan araştırmalarla önemli bir artış kaydetti. Türkiye’de toplumsal olguların nicel özelliklerini araştırma şirketlerinin araştırma sonuçları ve bunların sunduğu nicel verilerle izlemeye başladık. Bu araştırmalar diğer toplumsal olguların nesnesi veya da dolayımı olduğu ölçüde kadınlarla da ilgilendiler. Ne kadar kadın başını örtüyor, kaç kadın “koca dayağı hak edilir” diye düşünüyor, vb. izledik, öğrendik. Kadınların düşünce ve sorunları, cinsiyet farkları ve cinsiyetçi zihniyet yapıları hakkında yapılan araştırmaların bakış açısı, yöntemi ve yorumlarıyla ilgili eleştirilip sorgulanması gereken önemli meselelerin olduğuna sanırım ki birçok kişi katılacaktır. Gönül ister ki bu tür araştırmaları yapabilecek kaynaklar üniversi-

telerde, KÇ akademik birimlerinde de olsun ve nicel araştırmalarla ilgili doğru örnekler akademideki feminist araştırmalardan öğrenilsin. Bunun önümüzdeki dönemde “güzel bir hayal” olmaktan öteye geçerek gerçekleşmesini dileyelim.

Türkiye’de kadın çalışmalarını alanında yeni bir paradigma oluşuyor mu? Kadınlar arası dayanışmanın eril tahakkümün her biçimini dışlayacak bir dayanışma ile yeniden inşa edilebileceğini tahayyül etmek gerekli. Bunu mümkün kılacak yeni bir modernlik ve kadın dayanışması anlayışının meyve vermesine akademideki feminist çalışmalar nasıl katkıda bulunabilir? “Öteki kadınları kurtarma” ile sahip olunan kadınlık gücü yerine kendi kadınlık deneyimlerini daha derinden bir eleştirel bakışla sorgulayarak “beyaz kadınlıktan kurtulma” mümkün olabilecek mi? Kadınlar arası ortaklık siyaseti artık farklı kadınlıkları içine alacak şekilde yeniden tanımlanabilecek mi? Bu dileklerin gerçekleşmesi farklı kadınlık deneyim, tarz ve dillerinin birbirine tercüme edilebilmesine bağlı. Akademide gelişecek feminist çalışmaların bu tercümelerin yapılmasına öncelikle katkıda bulunması dileğiyle...

Serpil Sancar

Ağustos 2011, Ankara